

bij de Drukkerij "De Unie" als lithograaf. Hij was de eerste radio-omroeper in Batavia. Na de oorlog kwam hij bij "De Spaar-nestad" in Haarlem. Zijn grootste hobby is van jongs af aan fotograferen geweest, hetgeen op zichzelf een carrière had kunnen vormen. De kinderen van Jan en Hannie zijn:

Robert (16-9-1937)
 Jeanne (4-1-1939)
 Paul (5-5-1942)

(21) Nanno Julsing, geb. 14 nov. 1908, overleden 22 februari 1972. Nanno was de zoon van Hendrik Willem Julsing en Etta Karolina Katharina Jansen. Hij had een goed studiehoofd en uitstekende kansen. Aanvankelijk was hij echter wat speels, waardoor de kansen verloren gingen.

In Batavia kwam hij bij de Statistiek te werken totdat hij in mobilisatietijd 1940-'41 bij de Marine in Soerabaja kwam als officier 2e of 3e klasse. De opvarenden van de "Tromp" waar Nanno ook toe behoorde, zijn op het nippertje ontkomen aan de Japanse vloot langs Straat Madjera-Bali naar Australië. Nanno kreeg op zijn 50e jaar van de Marine een rentepensioen en probeerde een verloren Ingenieursstudie in Delft alsnog te doen. Zijn gezondheid had echter teveel geleden en het ging niet meer. Hij overleed in 1972. Nanno was een goede kerel. Hij en zijn vrouw Vera vingen mij op in de dagen vlak voor en na het overlijden van mijn moeder. Ik logeerde bij hen in Voorschoten.

Kinderen van Nanno en Johanna Gunkel:

Marijke (28-4-1937)
 Loukie (13-7-1938)

Uit zijn tweede huwelijk (met Vera van der Worm):

Bart (5-8-1951)
 Frank (22-6-1952)
 Ralph (20-6-1955)

(22) William John Burck Geb. 30 mei 1911 te Palembang, Sumatra. Zoon van William Johannes Burck en Anna Okkolina Margaretha Jansen (11). Will was Lt. Vlieger bij het K.N.I.L. In zijn jeugd gaf hij al blijk van grote intelligentie, maar hij was nogal lastig voor zijn ouders en onderwijzers. Daarnaast bezat hij een uitgesproken gevoel voor humor en was hij een goed kameraad die veel voor anderen over had. Hij had dan ook veel vrienden en vriendinnen.

In het begin van de oorlog in de Pacific werd hij naar Singapore gezonden, waar de Nederlandse vliegtuigen die zwaar en traag waren, een voor een afgeschoten door de veel snellere Japanse toestellen. Een van de weinigen die terugkeerde was mijn broer. Een nieuwe opdracht volgde: vliegtuigen die in Amerika besteld waren in Australië afhalen. Zijn vrouw en kinderen moest hij op Java achterlaten. In Australië aangekomen bleek al spoedig dat de hogere officieren hun gezin wel hadden meegenomen, zelfs huisdieren en huisraad was mee gekomen. Will en zijn kollega's voelden zich bij de neus genomen, en maakten zich verschrikkelijk ongerust over wat er met hun vrouwen en kinderen zou gebeuren indien de Japanners er achter kwamen dat zij familie waren van oorlogsvliegers. Toen dan ook nog de namen van deze vliegers over de radio uitge-